DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVI. ZATURDAG den 17den MEI, 1828. N. 20

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Mengelingen.

DE ONDERGANG DER VOORWERELD.

De buitenste korst der aarde, waarin de mensch niet dieper is doorgedrongen dan tot omstreeks 3,500 Nederlandsche ellen, bestaat uit onderscheidene aardlagen of beddingen van verschillende natuur, die dan eens horizontaal boven elkander liggen en dan weer zich buigen of op en neer loopen. Wy zullen de benamingen der verschillende lagen niet opnoemen, men kan dezelve vinden in de werken, die over de Mineralogie handelen, maar aanmerken, dat in iedere derzelver overblyfselen gevonden worden van planten en dieren die tegenwoordig niet meer bestaan, en welke de natuur met zorgvuldigheid in den schoot der aarde bewaard heeft, als om ons te berigten, dat wy slechts op puinen treden.

Deze dierlyke overblyfselen bestaan uit beenderen, welke de natuur zoodanig bewaard heeft, dat zy der vermolming ontsaapt zyn. Zulke beenderen dragen den naam van fossilen, en het schynt, dat de natuur thans niet meer de middelen bezit om de beenderen van dieren, welke begraven worden, te fossileren, want na een korten of langen tyd gaan zy allen over tot de vermolming. De fossilen moeten echter onderscheiden worden van de versteeningen, die voorwerpen van geheel anderen aard zyn.

De kennis der fossile dieren zyn wy grootendeels verschuldigd aan den heer Cuvier. Deze geleerde heeft met vele moeite de fossilen, die uit onderscheidene streken der aarde opgegraven zyn, byeen verzameld, en dezelve in geraamten opgezet. De ontbrekende beenderen dezer dieren heeft hy door kunstige gemaakte vervangen. Zyne diepe kennis in de Anatomie, stelde hem in staat om de zamenstelling van het geheele dier te weten, zoo hy slechts een klein gedeelte van hetzelve bezat, bvb. de beschouwing der tanden gaf hem gelegenheid om kunstig het kakebeen daartestellen en vervolgens het hoofd; en het is dikwyls gebeurd, dat er, na dat hy de kakebeenen, ledematen en geraamten uit kleine fragmenten eens diers, had zamengesteld, een geheel geraamte opgegraven werd, dat met het kunstige volkomen overeenkwam. Verders konde deze kundige en diepdenkende man uit het geraamte des diers besluiten trekken wegens zyn uitterlyk voorkomen en zynen aard, bvb., zoo besluit hy dat de gemeene Anoplotherium (een uitgestorven diersoort) een weinig op den Otter moet geleken hebben, dat hy even als deze laatste in moerassige plaatsen moet geleefd hebben; dat hy als zwemmer en duiker een dun haar of naakte huid moet gehad hebben, dat hy kleine ooren had, wyl groote hem in het zwemmen gehinderd zouden hebben enz.; als mede dat de ligte Anoplotherium, vlug in zyn loop moet geweest zyn even als eene Gazelle, en ook geene lange staart konde hebben, die hem in zynen loop hinderde, dat hy groote zeer beweegbare ooren had, die dit weerlooze dier het minste gevaar aankondigden enz. Met vele moeite is het Cuvier gelukt de geraamten van 78 fossile diersoorten optezetten en te klassificeren. De Dichter Delille zegt in een zyner werken, waar hy het muzeum van Cuvier bezingt: "De aarde verheugde zich toen zy hare aloude bewoners terug zag."

By eene algemeene beschouwing dezer dieren blykt het, dat de bovenste aardbeddingen de fossilen bevatten van dieren, die zeer naby komen aan de thans levenden, en dat die, welke in de diepste of oudste aardlagen begraven liggen, tot dieren behooren, die geheel uitgestorven zyn.

Het dier waarvan de meeste fossilen gevonden worden, is eene soort van Olifant. In alle noordelyke landen worden zy gevonden, doch voornamelyk in het noordelyke Azie, waar zy in sommige streken zoo opeengehoopt liggen, dat deze streken wel het kerkhof der dierenwereld mogen genaamd worden. By het vergelyken van het geraamte van den fossilen Olifant by de levende soorten, ziet men, dat de fossile Olifant niet behoord heeft tot de soorten der nog bestaande, maar dat het van een uitgestorven diersoort is. Ook wordt de fossile Olifant niet gevonden in landen waar de Olifanten leven. Het was een dier, dat alleen het noorden bewoonde, en er voor geschikt was. Eenige jaren geleden kwam er aan de mond der rivier de Lena een ysberg aandryven, waarin zulk een dier nog geheel onverrot bewaard was, even als onze limoenen in de suiker geconfyt bewaard blyven. Er werd toen eene commissie uit Petersburg derwaarts gezonden, die deszelfs huid en beenderen naar gemelde stad overgebragt heeft. Even als de andere dieren uit het hooge noorden was deze huid met eene dikke wol voorzien. Zy was ros van kleur en zyne zwarte haren hingen als lange manen over zyn nek en rug. De levende Olifanten daarentegen hebben naauwelyks merkbaar haar op de huid en kunnen niet tieren dan in warme landen.

Een ander fossiel dier is de Mastodante, of zoo de Engelschen hem noemen de Mammouth. Er bestaan twee volkomene geraampten van hem in de museums van Noord Amerika. Uit den bouw zyner tanden blykt het, dat hy zich voedde met de vleeschachtige of zachte deelen van planten en derzelver wortelen. By gevolg zal hy moerassige landen en de oevers der meren en stroomen bewoond hebben.

Het fossile paard, had de groote onzer ezels, doch het schynt een uitgestorven dierensoort te zyn en niets doet ons gelooven, dat de nog levende paarden van de fossile afstammen.

Men vindt ook de fossilen in spleten der rotsen, doch voornamelyk in spelonken, van welke er bestaan, die drie en meer uren onder den grond voortloopen. Deze spelonken dienden tot roofnesten der fossile Hyenas en andere verscheurende dieren, welke hunne prooi derwaarts bragten, en waar men hunne beenderen vermengd vindt met de beenderen der dieren, welke door hen zyn afgekloven.

Deze opgenoemde dieren en vele anderen, zyn tydgenooten geweest en worden in dezelfde aardlagen gevonden, doch in diepere aardbeddingen waarin de fossile beenderen van bovengemelde dieren niet meer gevonden worden, vindt men de fossile beenderen van dieren, die in vorm of gedaante niets gemeens hebben met de nog levende dieren, en die dus reeds eeuwen lang bedolven lagen, alvorens de fossile dieren der bovenste beddingen de aarde betraden. Tot dezelve behooren de soorten die Cuvier genaamd heeft Paloeotheriums en Anoplotheriums: Het eerste woord beteekent het onschuldige dier en het andere het oude dier. Hy heeft hen in soorten verdeeld, als de groote, de kleine, de middelmatige, de dikke en de korte. De groote Paloeotherium had de groote van een paard. Onder de verscheurende dieren, die tydgenooten der oude en onschuldige dieren waren, was eene tot ter groote eens wolfs. Uit de vorm zyner tanden en van zyn kakenbeen, besluit men, dat geene der levende dieren in het vermogen van te verscheuren hem naby zou kunnen komen.

Van de Luiaards vindt men de fossilen in groot aantal en wel in de moderne aardbeddingen. Men heeft volkomene geraamten gevonden van twee soorten; het eene had de groote van een' grooten Zwitserschen Os en het andere die van een Olifant. De geraamten der fossile Luiaards gelyken volkomen op die der levenden. Het is het onvolkomenste aller dieren: hy is het zinnebeeld der ellende en zwakheid, hy is zonder middel van verdediging, hy heeft noch hondstanden noch snytanden, hy kan zyne knien niet by elkander brengen, enz. zoo dat hy slechts het proefstuk schynt te zyn der natuur, dat zeer slecht is uitgevallen, hetwelke de natuur weer heeft willen vernietigen, doch dat juist door zyne onvolkomenheid alleen is overgebleven toen het gansche schepselendom ten onder ging. De levende luiaards moeten dus afstammen van eene der soorten der fossile luiaards, dat by de aardomkering behouden is gebleven.

Fossilen van vogels heeft men ook gevonden, doch niet in zoo groot getal, als die der viervoetige dieren.— Onder een twaalf vogelen soorten vindt men ook die van een paar roofvogels.

In de vlakten van Russisch Azia vindt men de ellen lenge fossile klaauwen eens Colossalen vogels, die ons doet denken aan den vogel gryp of griffioen der fabeldichters.

Van de kruipende dieren vindt men des te meer fossilen, onder andere van schildpadden en crocodillen, die in koude klimaten leefden.

Verders heeft men gevonden de fossilen van dieren welke de kenteekens van crocodillen met de bewegings organen van walvisschen hadden. Deze kunnen eenigzins het aanwezen van Hydras en andere monsters regtvaardigen.

Eindelyk zullen wy nog aanhalen een kruipend dier van de gedaante eener hagedis, die de lengte van 70 voeten moet overtroffen hebben. Hy was eene hagedis groot als een walvisch.

Het plantenryk dat de aarde versierde, toen de fossile dieren haar betraden, was ook geheel onderscheiden van de thans bestaande vegetatie. De boomstammen, takken en bladeren die onder de aarde bewaard zyn gebleven, of de afdruksels welke zy in de aarde nagelaten hebben, bewyzen ons, dat zy niet hebben behoord tot die soorten uit den tegenwoordigen natuurstaat. Over het algemeen waren zy veel reusachtiger dan de moderne; en het is opmerkelyk, dat de meeste fossile boomen uit de noordelyke aardstreken, soorten van palmboomen waren, eene plant, die thans maar alleen in warme landen kan groeyen.

De fossile visschen worden ook in groot aantal gevonden en zyn insgelyks geheel onderscheiden van de levende visschen.

Het is echter opmerkenswaardig, dat er tot heden toe geene menschelyke fossilen zyn gevonden; noch in de onderscheidene aardbeddingen, noch in de spelonken. Een bewys, dat de mensch nog niet bestond, toen de fossile dieren deze aarde betraden. De fossile hyena zoude even als de nog levenden, de menschelyke lyken uit derzelver graven opgekrabt en naar zyne roofnesten gesleept hebben, doch te vergeefs zoekt men de fossilen van ons geslacht in deze roofnesten. Het zoude eene ongerymdheid zyn te veronderstellen, dat de menschelyke beenderen meerder aan de vertering onderworpen waren, dan die der dieren, daar de ondervinding ons het tegendeel bewyst. In de graven vindt men zulke beenderen van meer dan duizend jaren oud en op de slag velden bederven zy niet eerder dan die der paarden, welke onder haar verstrooid liggen. Overigens vindt men in een fossilen staat dieren, die nog niet zoo groot zyn als eene muis, en waarvan de fynste beentjes zyn behouden gebleven.

Men zou kunnen zeggen, dat de mensch wel kan bestaan hebben, doch niet het tegenwoordige vaste land bewoonde.

Misschien was de bedding des Oceaans eertyds vast land, waarop ons geslacht woonde. De wateren der zee kunnen van bedding veranderd zyn, het gansche menschdom verzwolgen hebben en de overblyfselen van ons geslacht liggen dan onder de diepten dezer afgronden bedolven.

Ook zyn er geene fossilen gevonden van de menigvuldige soorten van apen of vierhandige dieren.

In diepere beddingen vindt men geene fossilen van zoogdieren meer, maar alleen mollusques, madrepores, zoophytes, tot men eindelyk in de diepste aardlagen, waar de mensch is doorgedrongen, geene sporen van het bestaan van levendige wezens meer ontmoet; zelfs de schulpen verdwynen aldaar.

Uit de fossile dieren en derzelver bedelving in onderscheidene aardlagen en andere omstandigheden trekken de natuurkundigen deze gevolgen.

Dat er een tyd geweest is, wanneer het leven op deze aarde nog niet bestond (van de vorming dezer aarde en andere planeten volgens het overschoone systema van La Place, zullen wy hier niet spreken). De levenlooze natuur heerschte alleen, of het leven had als het ware een worstelstryd met dezelve en verkreeg eindelyk de overhand. Of met andere woorden, toen deze aarde geformeerd was, bestond er geen leven op dezelve. De natuur, die in alles trapsgewyze voortgaat, had niet den wil of het vermogen om terstond, na de vorming der aarde, het schepselendom voort te brengen, zoo als het thans bestaat. Zy schynt te werk te hebben gegaan even als een kunstenaar dikwyls doet: deze maakt een kunstgewrocht, doch na dat het voltooid is, ziet hy zyn werk na, vindt er gebreken in, neemt het weer uit een om uit deszelfs gesloopte deelen een beter zamen te stellen.

Zoo is er verscheidene malen een nieuw schepselendom uit de handen der natuur gekomen, dat zy telkens als een onvolkomen werk weder gesloopt heeft, door de oppervlakte der aarde omtekeren of hetzelve door den Oceaan te doen verzwelgen.

Hoe velen zulke omkeringen er hebben plaats gehad, kan men niet met zekerheid bepalen, doch dit is zeker, dat wy thans in het midden der vierde schepping of opvolging der dieren zyn. Na het tydperk der colossale kruipende dieren is gevolgd dat der oude dieren; vervolgens dat der Mastodanten en na hetzelve is het tegenwoordige tydvak gekomen, waarin het menschelyk geslacht, geholpen door eenige tamme dieren, deze aarde vreedzaam beheerscht.

De oude scheppingen kenteekenden zich boven de tegenwoordige door uitstekende groote. Men denke maar aan den Mastodant, den vogel uit Siberien, de hagedis ter groote van een walvisch, de ammons horens van vele ellen in doorsnede enz. In het tegenwoordige tyd-

perk zyn de dieren kleiner, maar het meesterstuk der natuur de mensch, zet dit tydperk des te meer luister by.

Maar welke waren nu de oorzaken dier omkeringen? Wy weten zeer weinig van den inwendigen toestand des aardbols en de stoffe waaruit hy is zamengesteld, maar wy zien nog van tyd tot tyd, dat er in zyn binnenste volkanische krachten bestaan, die groote veranderingen op zyne oppervlakte te weeg brengen, als geheele landstreken doen wegzinken, andere omkeren, den bodem der zee opheffen, nieuwe eilanden ja zelfs bergen doen ontstaan, enz. Misschien waren het deze zelfde krachten maar in het groot, die de gansche oppervlakte des aardbodems omgekeerd hebben. Dat eene ontzettende hitte de steen en aardsoorten eens heeft doen smelten, dit leert ons de aanblik van het eiland onzer woning, Curaçao zelve. In vele rotsen, welke het voorkomen hebben van schuim of scoria, die eenmaal vloeibaar was en langzamerhand gestold is, ziet men half en half te voorschyn komen allerlei soorten van groote en kleine schulpen en andere voortbrengselen der zee. Zelfs vindt men op vele plaatsen versteende palmen in deze rotsen. Is dit geen bewys dat eenmaal de bodem der zee alhier is opgeligt, dat de rotsen door eene groote hitte gesmolten zyn en dat zee en land voortbrengselen verward door elkander in deze gesmoltene steenen geraakt zyn, in den staat als wy ze nog zien?

Aan de menigvuldige fossilen der Cetaceen of Walvischachtige dieren, welke men vindt in spelonken die aan de zee grenzen, blykt het, dat toen deze zeeën begonnen te koken, die dieren in doodangst aldaar hunne wykplaats genomen hebben, als konden zy daar de ondergang der wereld ontkomen, doch dat zy ook in deze schuilplaats den dood vonden.

Men ziet ook aan de ruimte, welke de fossile visschen in de aarde gemaakt hebben, dat zy plotselyk uit de zee in weeke aarde zyn geworpen, en daar met hunne staarten hebben heen en weer geslagen, waardoor die ruimte gevormd is.

Doch ook de Oceaan, die volgens latere astronomische berekeningen, eene gemiddelde diepte heeft van twintig duizend Ned. El. of omstreeks vier mylen, en dus meerder waters bevat, dan men te voren dacht moet ook eene groote rol gespeeld hebben in de omkering der oppervlakte der aarde, angezien hare massa en gestadige beweging. Dat althans is zeker dat de Oceaan eenmaal het gansche vaste land heeft overdekt, daar men tot aan de kruinen der hoogste bergen der aarde zee schulpen en horens vindt, welke hare fynste deeltjes nog behouden hebben: een bewys dat zy daar niet door geweldige natuurkrachten zyn opgeworpen. Daarentegen vindt men in de beddingen onder de bodem der zee de overblyfselen van planten en landdieren, welke ten bewyze strekken, dat deze bodem eenmaal vast land was; en wie weet welke fossilen er bedolven liggen onder den bodem van de groote wereld zee.— Ook zal de aarde, welke wy thans betreden reeds verscheidene malen beurteloos de woonplaats van dieren en planten en de bedding der zee geweest zyn.

Men bespeurt duidelyk uit de opeenhoopingen der fossilen op sommige hoogten, dat de dieren tot welke die fossilen behoord hebben, de toevlugt tot die hoogten genomen hebben, toen de algemeene overstrooming veld won. Zoo vindt men op de hoogte van Montmartre in de pleister groeven de fossilen van het oude dier in grooten menigte. Deze hoogte was hun laatste toevlugt toen gansch Frankryk overstroomd was; en deze pleister groeven werden hun graf.

Van al de oude volkeren is eene overlevering van eene algemeene overstrooming of zondvloed, tot ons gekomen, doch welke overleveringen met verdichtsels zyn vermengd.

Ieder, die de mineralogie heeft bestudeerd, weet dat alle onbewerktuigde ligchamen dezer aarde, als steenen, aardsoorten, metalen, enz., oorspronkelyk uit regelmatige kristallen bestaan die zich zoodanig moeten gevormd hebben door aanschieting uit hunne grondstoffen, even als wy nu nog de zoutkristallen zich zien vormen.— Misschien dagteekent hunne vorming vele millioenen jaren. Thans vormen zich nog eenige ligchamen, zoo als het zilver in lang verlatene mynen, waar zich weder fyne zilverdraadjes hebben gevormd of aangeschoten, zoo ook de nikkel en kobald; maar deze formatien zyn niets in vergelyking van de massa der onbewerktuigde ligchamen die reeds op de aarde bestaan hebben gedurende de duizend eeuwen sedert harer wording.

Sedert dat de natuur den mensch heeft voortgebragt schynt zy verbaasd te zyn over het werk harer handen. Zy schept in deze dagen niets meer dan wezens van weinig aanbelang en het schynt dat zy nu wat uit rust van haren arbeid in het scheppen van nieuwe wezens.

Het aanwezen van het menschelyke geslacht op de aarde wordt volgens de overleveringen aller oude volkeren, nog maar tot een jong tydstip gebragt, en de moderne geschiedschryvers denken, dat het niet veel den ouderdom van acht duizend jaren zal overtreffen.

Maar is de tegenwoordige staat der dingen bestendig? Heeft de natuur nu haar doel bereikt om de volmaakste schepping voorttebrengen, door het scheppen van den mensch? Is hy zulk een volkomen wezen, dat de natuur niets meer aan hem te verbeteren vindt? Of hebben wy nog eenmaal een zondvloed, of een algemeene aardomkering, waardoor den mensch met het overige dieren ryk zal bedolven worden, te wachten, op dat er eene volmaakter schepping op de fossilen van ons geslacht zal te voorschyn komen?

De mensch is er verre af om zeer volkomen schepsel te zyn, zoo wel aan ligchaam als geest. Men vergelyke het menschelyk ligchaam by de standbeelden der ouden of de menschelyke beelden op de platen der kunstschilders. Hoe onaanzienelyk en misvormd zyn verre weg de meeste menschen niet by genoemde idealen der beeldhouwers en schilders, en hoe misvormder zou de mensch wezen, indien hy door de kleeding de gebreken des ligchaams niet wist te verbergen. Daarenboven hoe vele zwakke onaanzienelyke menschjes ziet men niet tegen een kloek, sterk en welgevormd mensch! Overigens aan hoe vele kwalen is ons ellendig ligchaam niet onderhevig? Laat ons nog eens terug keren tot de woorden van den onsterfelyken Reil, een man, die door zyne groote vermaardheid in de geneeskunde toegang had beide tot de woningen der ryken en armen, die genoegzame gelegenheid had om de menschelyke ellende te leeren kennen en die aan het slot zyner algemeene Therapie, doordrongen van de menigvuldige der menschelyke ellende, aldus uitroept: "Daarentegen brengt men my mogelyk in, dat de menschen tot meerder geluk dan tot ongeluk geschapen zyn. Maar waar zyn die gelukkigen? Aan de Polen? Tusschen de Keerkringen? In Amerika? Is het de Aziaan zuchtende onder den druk des despotismus? De Afrikaan, die als het vee tot dienstbaarheid verkocht wordt? Zelfs dat zoo zeer geroemde Europa, hoe vele gelukkigen heeft het? Men herinnere zich den geesel des kryge, de Republiekeinsche gruwelen en de nog grootere wandaden van het Heilige Verbond. Men bezoeke de dol en gasthuizen en andere woonplaatsen der menschelyke ellende.— Wenden wy ons tot de hutten der armen en dan beslisse het oordeel. By iederen adem togt, door welken ik spreek, sterven menschen op den wyden aardkloot onder een angstig gekerm en nog een grooter getal wordt door hunnen dood in armoede en kommer gestort enz."

Kenteekent zich ons geslacht door zoo vele physische en morele kwalen, niet minder kenteekent het zich door een' vroegen dood. Men leze de sterflysten van Duitschlands grooten arts Hufeland, en men zal in dezelve deze treurige waarheid vinden, dat er van de honderd menschen slechts zes den ouderdom van vyftig jaren bereiken. Ziedaar dan ons lot; een leven vol ellende en een vroege dood.

Nog ongunstiger dan des ligchaams toestand is de staat der verstandelyke vermogens van de menschen over het algemeen. Hoe zelden treft men in eene groote maatschappy den man aan van een juist oordeel, die de dingen inziet, zoo als zy wezenlyk zyn en die by eene juiste beoordeeling der zaken, menschenkennis en goede smaak bezit.

Uit de menschen van de geringste standen is er zoo schielyk geen bewys van den ongunstigen toestand van 'smenschen verstandelyke vermogens te trekken, wyl de geest door zwaren ligchaams arbeid onontwikkeld en ongeoeffend is gebleven, doch het zyn vooral de menschen uit de beschaafde standen, welke gelegenheid hadden hunnen geest te oefenen, doch die in hunne gesprekken de beperktheid van denzelven aan den dag leggen en daardoor bewyzen hoe ellendig het met 'smenschen verstandelyke vermogens gesteld is.

De mensch, zoo als hy tegenwoordig is, schynt maar een proefstuk der natuur te zyn en geenzins haar meesterstuk.

Welligt heeft er dan vroeg of laat nog eenmaal plaats, hetgene reeds meermalen gebeurd is, namelyk de ondergang van de geheele bewerktuigde schepping. Welligt verzinken nogmaals het tegenwoordige vaste land en eilanden diep onder de oppervlakte der zee, waarna de bedding van den tegenwoordigen Oceaan uit de golven verryst en een nieuw vast land, en eilanden vormt. Of welligt wordt de geheele oppervlakte der aarde omgekeerd, en de mensch met zyne kunststukken, alsmede het dieren en planten ryk diep onder de aarde bedolven. En de natuur vormt op derzelver puinen een nieuw geslacht van redelyke aardbewoners, die in fraaye ligchaams gestalte niet behoeven ten onder te doen by den Apollo van Belverdere, wier verstandelyke vermogens zelfs die van Newton overtreffen en wier lange leeftyd gelyk zy aan dien der eertsvaderen voor den vloed, volgens de Mozaïsche overlevering. Dan besluit welligt een ander natuur en ontleedkundige gelyk Çuvier, uit de fossilen van ons geslacht, dat er in het laatste ten ondergegane schepselendom wezens bestaan hebben, die wel voortreffelyker waren, dan alle voorgaande organische wezens, doch welke nog zeer onvolkomen waren in vergelyking van die, welke dan op hare puinen bloeyen.

Vervolg der nalezingen van de Constitutionnel *van Parÿs.*

Wÿ hebben bÿ eene vorige gelegenheid gezien, dat het Nederlandsche gouvernement met dat der Duitsche staten in onderhandeling was wegens de vrye vaart op de Rhÿn en dat het eerste aan het laatste de vaart op de Lek had toegestaan; doch hiermede waren de Duitsche staten niet te vreden, aangezien, de Lek niet dan door kleine vaartuigen kan bevaren worden en gevaarlÿk is, wegens derzelver ondiepten en zandbanken. Het gevolg hiervan was, dat er nadere onderhandelingen geopend werden wegens de openzetting van die andere tak der Rhÿn; hetgene onlangs heeft plaats gehad. Het gouvernement der Nederlanden heeft nu de Waal opengezet, voor de vrÿe vaart der bewoners aan den Rhÿn en geenzints voor die van vreemdelingen; want de bewoners der oevers van de Rhÿn alleen mogen deze rivier bevaren en geene schepen komende van de andere takken der rivier, waarin zich andere rivieren storten, vermogen op de Rhÿn te varen; zoo dat alleen de Rhÿnoever bewoners en geene andere bodems van die vergunning mogen gebruik maken.

De koning van Engeland heeft in zÿne aanspraak aan het Parlement beloofd om aan die vergadering voorteleggen het Protocol, hetwelk op den 4den April 1826 te Petersburg gesloten is tusschen Lord Wellington, Afgezant van het Engelsche gouvernement en Graaf Nesselrode, Minister voor de buitenlandsche aangelegenheden van Rusland. Deze belofte is ook werkelÿk onlangs vervuld; en het is gebleken dat het Protocol ten doel had, om eene bemiddeling in den worstelstrÿd van Griekenland met Turkÿen te bewerkstelligen, daarbÿ Oostenrÿk en Pruissen te verzoeken daarin te willen toetreden. Echter wanneer er bÿ het Protocol alleen mogte gebleven zÿn zonder het Traktaat van den 6den Julÿ, zoo zoude men niets ten voordeele der Grieken hebben kunnen uitvoeren; want het Protocol behelst niets anders dan een voorstel aan de Porte om vrede met de Grieken te maken, zonder melding dat er eenige maatregels zouden genomen worden, ingeval dat de Porte, gelÿk te verwachten was, mogte weigeren aan dit voorstel toetegeven. Dit Protocol was dus gelÿk aan een verbod zonder pœnaliteit, hetwelk naar verkiezing straffeloos kan overtreden worden. Het Protocol behelst overigens letterlÿk den inhoud van het traktaat van den 6den Julÿ.

Het volk dat aanvankelÿk van den Griekschen strÿd voor de onafhankelÿkheid zich verzet heeft tegen de Grieken, en oorlog schepen en krÿgsbehoeften aan hunne vyanden verschaft heeft, is thans met den warmsten ÿver bezield voor hunne verlossing. Op geen land heeft de vernieling der Ottomanische en Egÿptische vloten zoo veel vreugde verwekt als in Frankrÿk. Allen zÿn daar voor de Grieksche zaak ingenomen; en het gevecht te Navarino heeft zoo veel ophef aldaar veroorzaakt dat nu alles wat nieuw gemaakt wordt, *á la Navarin* moet genaamd worden; zelfs een linie schip, hetwelk thans op stapel ligt zal *Navarin* geheten worden. Volgens deze ÿverbetooning zoo door het volk als van wege het Fransche gouvernement, heeft men niet te vreezen dat er voortaan schepen zullen gemaakt of uitrustingen zullen gedaan worden, in de havens van Frankrÿk, voor den Pacha van Egÿpte.

In het manifest van den Grooten Heer tegen de verbondene mogendheden ter bevreding van Griekenland, maar nog meer tegen Rusland alleen, bemerken wÿ, dat de ambassadeurs dier mogendheden, met al hunne bedreigingen niets anders hebben kunnen verkrÿgen dan een onvoldoenend en niets beduidend antwoord van den Reis Effendi, behelzende dat de Porte niet verder kan treden in het traktaat van den 6den Julÿ, dan de Grieken eene algemeene amnestie en een jaar vrÿ van belasting te vergunnen.

Een ieder weet wat eene algemeene amnestie is van zulk een gouvernement als de Turksche en wat gemeenlÿk het gevolg van dezelve is; moorden, gevangenissen en verbanningen zÿn altÿd de gevolgen er van geweest; in Spanje heet het de leus van Purificatie. De Turken en Egÿptenaren hebben de Grieken niet genoeg naar hunnen zin kunnen uitroeÿen, zy zÿn in het midden hunner slagting verhinderd geworden door de verbondene mogendheden, daarom willen zÿ beproeven of zÿ door eene amnestie hunne vernieling onder andere voorwendsels kunnen voortzetten.

Rusland wordt grievend door dit manifest beledigd, als of zÿ alleen de schuld heeft aan de vernieling der Turksche vloten te Navarino; en het schÿnt dat de Porte haar zoekt aftescheiden van Engeland en Frankrÿk, om oorlog met haar te beginnen en het vermoeden te doen ontstaan, als of zÿ haar gebied wil uitbreiden, en daardoor mogelÿk Engeland tegen haar op te zetten

In alle geval maakt Rusland alle toebereidselen tot den oorlog en gelÿk wÿ reeds gezien hebben, zoude het Russische leger reeds over de Pruth getrokken en er honderd koopvaardÿ vaartuigen van verschillende natien te Odessa geprest zÿn, om levensmiddelen en krÿgsbehoeften overtevoeren voor de troepen welke door Bulgarien moeten trekken om Konstantinopel aantevallen.

In den tegenwoordigen slechten toestand der Turksche marine, hebben de Russen veel boven de Turken; en wanneer den oorlog door Rusland moest voortgezet worden, zoude het ons niet bevreemden welhaast te vernemen, dat Konstantinopel door de Russen naauw belegerd of ingenomen wierd.

Bulgarien, eene barre landstreek, zal weinig instaat zÿn levensmiddelen opteleveren voor de Turksche veel minder voor de Russische armee; en de Turken zullen niet in gebreke blyven alles te vernielen, om de Russen in hunnen doortogt, wegens gebrek aan levensonderhoud, te belemmeren en moeijelÿk te maken; bÿgevolg zal allen toevoer over land van Konstantinopolen naar het Turksche leger moeten gedaan worden, want ter zee mogen zÿ niet aandenken, aangezien de Russische vloot in de Zwarte Zee alle hunne schepen zullen onderscheppen. Zoo bezwaarlyk dat het nu voor Turkÿe is, om hare armee in Bulgarien van mond en krÿgsbehoeften te voorzien, even zoo gemakkelÿk zal het voor Rusland zÿn om derzelver leger met

alles te verschaffen. De transportschepen, welke uit Odessa zeilen, kunnen gekonvoyeerd worden, door oorlogs vaartuigen welke in de haven van Sebastapole op het schiereiland Krim steeds gereed liggen.— De Porte had nu zulks kunnen beletten, maar ongelukkiglÿk heeft zÿ bÿna al hare oorlogs vaartuigen in het roemrÿke gevecht te Navarino verloren; en schoon dat Rusland geene zware zeemagt op de Zwarte heeft, kan zy echter niet beletten dat de Russen al hunne oorlogs behoeften op de kust van Bulgarien aanvoeren, des noods troepen in den rug van het Turksche leger aan de wal zetten en zelfs het leger in de flank beschieten.

Het is waar de Russen lÿden ook veel schaden in hunnen handel, door het sluiten der Dardanellen doch die schade zal op verre na niet kunnen opwegen tegen de nadeelen, welke de Turken in die betrekking zullen komen te lÿden, daar de Russen uit de Oost Zee met eene zware vloot naar de Middellandsche Zee kunnen zeilen en den ingang van de Dardanellen blokkeren, zoodanig dat Konstantinopel, met hare millioen inwoners welhaast in het naauw zal gebragt worden door de dubbelde blokkade van de Zwarte en Middellandsche Zee.

Uittreksel uit eenen brief gedagteekend Maracoÿbo, den 1sten Mei 1828.

" Van de mislukte revolutie te Carthagena door den generaal Padilla zult gÿ ongetwyfeld reeds kennis dragen, dezelve schÿnt echter eerder een fÿn verzonnen maatregel te zÿn, dan wel eene neiging voor oproerige bewegingen, aangezien het zeer zonderling is, dat generaal Montilla, die als kommandant der troepen, benevens intendant der plaats de magt in handen hebbende om eene dusdanige verrigting tegen te werken, de stad met al de troepen, in den nacht verliet, na dat het doel van Padilla aan hem bekend was; men vermoedt dus dat Montilla met inzigt de stad verlaten heeft, ten einde Padilla de gelegenheid te geven, om eenen revolutionairen houding aan te nemen, waardoor de tegenwoordigheid van den generaal Bolivar te Carthagena wenschelÿk zoude gemaakt worden, zoo als het ook gebeurd is, aangezien Bolivar, die op weg naar Venezuela was, juist op den *scheiweg* van Carthagena naar Venezuela, den officier met de tÿding van Padillas mislukte revolutie tegen kwam, waarop hÿ dadelÿk zÿne schreden naar de eerst gemelde plaats wende, en dus de gelegenheid verkreeg om zich in de nabÿheid van Ocaña te begeven, alwaar de gedeputeerden der Conventie byeen vergaderd waren. Bolivar heeft de buitengewone magt over de geheele Republiek genomen, met uitzondering van Ocaña. Geloof mÿ echter vrÿ, dat de Conventie niets uitvoeren zal, ofschoon er zoo veel ophef van is gemaakt geworden. Bolivar heeft de sterke zÿde aan zÿnen kant, en kan dus zoo handelen als het hem voorkomt best te zyn, of met zÿne wenschen best strookt.— Het oogenblik nadert dus met gezwinde schreden waarop het lot van deze Republiek zal beslist worden. Men zegt dat Bolivar zich thans te Ocaña bevindt."

BEKENDMAKING.

DE Administrateurs van het Garnizoen dezes eilands brengen mits deze ter kennis van alle belanghebbenden namelyk diegenen dewelken eenige Rekeningen of pretentien van gedane leverantien zoo met of zonder contract, ten behoeve van het Garnizoen en ten laste der Administrateurs voormeld mogten hebben, zy gehouden zullen zyn zoodanige rekeningen ongekwiteert vóór of op den 1sten van iedere maand ten burele van den Kwartiermeester binnen het Fort Amsterdam inteleveren, ten einde nog in de eerste dagen van die maand betaling te kunnen erlangen; terwyl almede de Echtgenooten van overledene Officieren aan dewelke Pensioen of gratificatie is toegestaan, worden verwittigd, dat de Attestatien de Vita daarvoor uiterlyk op den 8sten der eerste maand van het kwartaal ter plaatse bovengenoemd zullen worden ingebragt en zoo vervolgens alle drie maanden geregeld, ten einde alzoo hen in staat te stellen de bepaling en voorschriften naauwkeurig te kunnen opvolgen.

De Administrateurs voormeld,
Op last
De Fungerende Kwartiermeester,
VAN EPS,
1ste Luit. Adj.

Den 16den Mei 1828.

, *BEVALLEN*—Op laatstleden Zaturdag avond van eene welgeschapene Dochter, de Echtgenoote van

J. F. NEUMAN, wz.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 16den Mei 1828.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 21 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

DE Edele Heeren G. VOS J. z. en B. A. CANCRYN, Weesmeesteren dezes Eilands, als bÿ appointement van den Weled. Achtbare Raad van Policie dato 31 Julÿ 1827 aangesteld als Redders en Vereffenaars van den Boedel en Nalatenschap van wÿlen C. L. PARKER, alhier gewoond en overleden, voornemens zÿnde gemelden Boedel tot finale lequiditeit te brengen,

Doen door mÿ ondergeteekende Deurwaarder en Gerechts Bode

DAGVAARDEN

Alle en een iegelÿk die vermenen mogten eenig recht van preferentie tegen gemelden Boedel te hebben, dezelven met alle de verificatien van dien tegen Maandag den 26sten dezer voor den Edele Achtbare Raad van Civile en Criminele Justitie alhier ter rolle van Commissarissen uit denzelven te komen institueren, aldaar te disputeren en te dienen van deductie des verkiezende.

DAGVAARDENDE VOORTS

Alle de Concurente Crediteuren albier zoo in privé als in qualiteit, om des begerende zoodanige actien van præferentie als ten dien dage mogte worden geinstitueerd rechtens te komen betwisten ofte daarin te acquieseren alles sub pœne als naar rechten.

Curaçao den 6den Mei 1828.
TH. D. KOCK,
Deurw. en Ger. Bode.

NB. Aangezien den 26sten dezer Feestdag is, zal deze post op den eersten Maandag in Junÿ aanstaande dienen.

Lyst der aangebragte en onafgehaalde brieven.

Mr. Yo	Bernard Lacruz
Andres Level	Rachael Monsanto
Maria Oleana	Sinana Solonier
D Valencia	Margarita Abenatar
Thomas Lem	Carolina Striddels
Bernard Fener	Helena Poulina Leyba
G Elias de Ramires	Henrietta Jutting
Juana Thomasa de Aspurua	Benjamin Suare
Rafael Gonzales	Isaac Calvo
Pelipe Reyna	Albert Berch
Miguel Solozano	Maria Thomas
Salvador A Daza	Maria Helena Henriquez
Gomez (José Trinidad)	Jacob M. Henriquez
José del Carmen Marquen	Johana L Maduro
Lea Jb. Hm. Curiel	Conde de la Granja
T. Jutting & A. De Veer Jr.	Johanna Elisabeth Alvares

Curaçao den 9den Mei 1828.
A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MEI.

10. bark Charles, Levreau, St. Bartholomews
golet Irene, Hanzen, Coro
12. galjoot Louisa Margaretha, Möller, Maracaybo
golet Del Carmen, Jacobs, Coro
16. —— Mathilda, Briche, St. Thomas
—— Drie Zusters, Hueck, Cuba
—— Activa, Wilson, Porto Rico

UITGEKLAARD—MEI.

10. brik Maria Petronella, De Boer,
golet Generaal De Veer, Pitt,
12. —— Dolorita, Barros,
—— Dorothea, Nicolaas,
—— Abeona, Van Grieken,
13. bark Charles, Levreau,
golet Dos Amigos, Martines,
14. brik Generaal Borgela, Pontilius,
16. golet Calipso, Tevenaar,

Wÿ zÿn zeer beleefdelÿk met eene St. Thomas Courant van den 4den dezer ter leen begunstigd geworden, welke, schoon geene jongere berigten uit Europa, dan die welke wÿ uit de *Constitutionnel* in ons vorige nummers geplaatst hebben, bevat, echter genoegzaam belangrÿk is, en nadere tÿding mededeelt wegens den oorlog van Rusland tegen Turkÿen en den toestand van Portugal. Het volgende is de zakelÿke inhoud derzelve:

Uit de *Bell's Weekly Messenger* van den 16den Maart leest men dat de geldmarkt in eene groote verwarring was wegens het Manifest van oorlog van het hof van St. Petersburg tegen Turkÿe. Rusland heeft thans besloten op zich zelve een byzonderen oorlog tegen de Turken te beginnen. Men is bevreesd dat dit besluit vele ongelegenheden zal veroorzaken in hare betrekking van bondgenootschap met de andere mogenheden en noodlottige gevolgen naar zich slepen.

Parÿsche nieuwspapieren tot den 17den Maart melden dat het Russische leger orders bekomen had om de Pruth overtetrekken en positie te nemen in de prinsdommen Wallachie en Moldavie; en dat hetzelve op den 12den den marsch zoude beginnen en van alle oorlogs behoeften overvloediglÿk voorzien is. Het bovengemeld Engelsch nieuwsblad van den 20sten meldt tevens dat er berigten van handelshuizen te Frankfort ontvangen zÿn, welke den overtogt der Russische troepen over de Pruth bevestigen, doch er zÿn nog geene officieele tÿdingen van gekomen.

Turkÿe is terzelfde tÿd bÿ aanhoudenheid bezig defensive toebereidselen te maken. Bosnie moet haar aandeel van 25,000 man leveren te vergaderen tegen het einde van Maart op de vlakten van Adrianopel. Servien moet het hare geven, maar zÿ eischt het voorregt om zich tot hare eigene verdediging te wapenen. De sterke vestingen op den Donau: Selistrie, Russova, Hessova, Isakta, enz. zÿn van alle benoodigheden voorzien geworden. Oostenrÿk versterkt hare troepen aan den kant van Servien, schoon zÿ werkzaam is, om den oorlog voortekomen. De toebereidselen van Frankrÿk zÿn grooter dan men aanvankelÿk verwacht heeft; er zÿn nog echter geene troepen noch krÿgsbehoeften uit Toulon vervoerd. Het blÿkt uit de Parÿsche nieuwspapieren dat er troepen, krÿgsbehoeften en schepen van Brest, Marseilles en Cadix naar Toulon gezonden worden, alwaar de algemeene vergadering plaats zal zÿn. Het getal manschappen, welke te Brest ingescheept zÿn zal op 3000 man beloopen en het geheel op 12,000 man. Men vreest dat er ongelukken gebeurd zÿn met de Fransche transportschepen welke naar Cadix gezonden waren; er wordt gemeld dat 14 van dezelve in eenen storm vergaan zÿn. Aanvankelÿk heeft men gedacht dat Frankrÿk het doel had op Egÿpte, doch het schÿnt dat dit rÿk en Engeland eenig antwoord, op de naar Rusland gezondene depechen wachten.

Sir Frederik Lamb, Britsche ambassadeur te Lissabon, heeft op zÿne eige verantwoordelÿkheid het vertrek van de Engelsche troepen uit Portugal opgeschorst, om de personen en eigendommen der Britsche onderdanen te beschermen.

Een der Parÿsche nieuwspapieren beweert dat de Provintie van Beira, Don Miguel als koning uitgeroepen heeft en dat de Provintien Tras os Montes en Minho het voorbeeld gevolgd hebben. Heeft Don Miguel overwogen dat indien hÿ zÿnen eed verbreekt en zich tot absolute koning verklaart, zÿnen titel door geene enkele mogendheid in Europa zal erkend worden? Hy is slechts waarnemer van het gouvernement in naam van zÿnen Souverein. Het volgende uittreksel van eenen brief gedagteekend Lissabon 1sten Maart bevestigt het vermoeden nopens den val der konstitutie in Portugal.

" Op den 26sten ll. bezwoer Don Miguel de Konstitutie en legde den eed als Regent af, waarop hy zich drie dagen geheel afgezonderd hield, hetgeen elk een verbaasde en veel achterdocht verwekte nopens zyne voornemens. Eindelyk werd het masker afgelegd door de benoeming van een ministerie, hetwelke inderdaad een doodslag is voor de konstitutie. Het volk hier is in wanhoop vervallen. Sedert de benoeming van het ministerie heeft de koningin alle avonden, onder hare vengsters eene menigte van het *jan hagel*, welke uitroept: 'lang leve de Absolute Koning, Miguel de I.' 'leve de Markies van Chaves,' 'Weg met de Konstitutie &c.' De militairen zyn bevolen die menigte te beschermen en de koningin weeft met eene doek uit hare vengster. Toen de menigte naar den hertog van Cardoval, eerste minister ging, werden er vier Moidores onder haar uitgedeeld. Wy vreezen dat de goede zaak geheel verloren is. Er komen deputatien van de provincieele steden aan om den Infant geluk wegens zyne aankomst te wenschen en te verzoeken, daar de koningin en hare party zulks begeert, koning te worden.— Men zegt dat de Graaf de Villa Flor en andere vrienden der Konstitutie, naar Indie, Afrika, enz. in bedieningen zullen gezonden of liever verbannen worden.— Morgen wordt er eene algemeene amnestie afgekondigd.

FROM ST. THOMAS PAPERS.

ST. KITT'S, APRIL 18.

The Dutch steam vessel Curaçao, Capt, Moll, lately from Europe, arrived here from St. Eustatius, on Sunday. This vessel mounts six 12 pounders. She is taking in a supply of coals, and will sail hence for Surinam.

The government of the Netherlands, we understand, has determined on establishing Banks at Surinam and Curaçao, & Branch

Banks at St. Eustatius and St. Martin's for the purpose of encouraging Trade.

From the Narative of the proceedings of the Mission to Ava.—Account of a man covered with hair.

We may mention the existence at Ava of a man covered from head to foot with hair, whose history is not less remarkable than that of the celebrated porcupine man, who excited so much curiosity in England and other parts in Europe near a century ago. The hair on the face of this singular being, the ears included, is shaggy, & about eight inches long. On the breast & shoulders, it is from four to five. It is singular that the teeth of this individual are defective in number; the molars or grinders being entirely wanting. This person is a native of the Shan country, or Lao, & from the banks of the upper portion of the Saluen or Maranham river. He was presented to the king of Ava as a curiosity by the prince of that country. At Ava he married a pretty Burmese woman, by whom he had two daughters. The eldest assembles her mother, the youngest is covered with hair, like her father only that it is white or fair, whereas his is now brown or black, being however, when a child, like that of the infant. With the exceptions mentioned, both the father and the child are perfectly well formed, and indeed for the Burman race rather handsome. The whole family were sent by the King to the residence of the mission, where drawings & descriptions of them were taken. Albinos occur now and then among the Burmese, as among other races of men. We saw two examples. One of these, a young man of twenty, was born of Burmese parents. They were ashamed of him, and considering him little better than a European, they made him over to the Portuguese clergyman. The reverend father in due course, made him a Christian.

French Literature.—The Count de Segur, has just completed a new, ancient and modern history of the Jews, from the origin of that people to the present time.

(From the '*Philadelphia Aurora*,' April 8.)

It is rumoured that an order has been received from Washington, directing the company of United States' troops, now at Seckett's Harbor, to remove forthwith to the disputed territory on the north eastern bounda y of the United States, and to take post upon the line. The three companies now at Green Bay are to join the companies and the whole are to be under the command of Major Clark. The necessity and object of this movement, are, of course, not made public; but it is not a matter of surprise that these steps should be taken, if the complaints of our fellow citizens of maine are well founded. Our Government is bound, by a respect to its dignity, to adopt measures when its citizens complain of being arrested and imprisoned by a foreign power because they will not acknowledge its jurisdiction.

The crew of the Lealtad, the vessel that captured the Mexican brig Guerrero, had been rewarded, for their bravery in that action.

The project of a bank to be established in the Island of Cuba, so long talked of and so long neglected, is at length destined to be put in execution. A friend has obligingly favored us with the royal orders authorizing its establishment and the regulations or terms granted by the king.

We congratulate our merchants on the establishment of an institution which promises important and extensive facilities to the Cuba trade. Great as our commerce already is with that fruitful island, it may be considerably increased, now that money is to be obtained there at a reasonable rate. Extravagant interest has often been gladly paid for it. It will also give much satisfaction to learn that this bank is not authorized to issue paper money, which has, in so many places, depreciated the solid currency.

An accompanying official notice appoints the following individuals directors of the office of discounts, or royal bank of Ferdinand 7th: the count of Sandenovia, and the count of the Reunion of Cuba, and Don Joaquin Gomez.

The capital of the bank will be one million of dollars, besides which natives or foreigners may be permitted to deposit money for four years, which shall pay an interest of seven per cent annually. These funds may be withdrawn at any time with one month's notice. Funds may also be deposited according to law, to be withdrawn at any moment, one per cent. being paid by the depositor. Money received from foreigners in deposit, under the royal protection, cannot be withholden or confiscated on account of war, reprisal or any other ground. Funds belonging to subjects of his majesty cannot be embarrassed by any authority or any cause, lying entirely at the order of the owner recognized by the bank.

The bank shall devote its funds to discounting of notes under such sureties as are particularized.

The discounts shall be made for three and six months, and at a rate corresponding with ten per cent. per annum, paid in advance. No discounts shall be made to any single individual, or house, to a greater amount than 10,000 dollars. Two satisfactory endorsements, at least, will be required. The tribunal of the bank is that of the Real Hacienda.

LONDON MONEY MARKET.

Friday Evening, March 7.

A considerable degree of excitement was produced in the city this morning by the arrival of the mail from Lisbon, which was accompanied by the circulation of various alarming reports respecting a supposed affray between the Portuguese and English troops, riots of the populace in Lisbon, &c. The letters by this Mail, it appears, are of various dates, the 18th, 19th, 21st, and 23d ult., which arises from the detention of the packet by contrary winds at the mouth of the Tagus, and the merchants availing themselves of this circumstance to send off such additional information as they had to communicate from day to day, until its final sailing.—With regard to the rumours above adverted to, they are not wholly without foundation, but the facts have nothing in them calculated to give just grounds of alarm here. The tumults, at all events, have no general importance, as they relate merely to an attack made on the 13th, by the populace, in the square of Rocio, on some witnesses who had been summoned to give evidence before the Chamber of Peers, among whom were said to be some obnoxious emissaries of the police. An inquiry was going on with respect to the origin of the tumult, with the view of punishing the principal offenders.

It has been currently stated to-day on 'Change, that Don Miguel arrived at Lisbon on the 22d. but we have not been able to meet with any letters announcing that fact. In other quarters it was said that the fact does not rest on the authority of a private letter, but on the oral testimony of the captain of the packet, who met the vessel with the Prince on board, when coming out of the Tagus. He sailed from Plymouth on the 9th ult., therefore must have had, at all events, a long voyage The transports for the conveyance of the troops home, or wherever the state of political affairs may render their presence necessary, were in the Tagus.—As the period drew near for the arrival of Don Miguel, the friends of the Constitution betrayed great apprehensions, especially as the partisans of the Queen were industriously circulating her confident hopes that the system would receive a mortal blow on the first interview she should have with her son.

(*From 'Bell's Weekly Messenger,' March 3.*)

AWFUL CATASTROPHE!

TOTAL DESTRUCTION OF THE NEW BRUNSWICK THEATRE.

DREADFULL LOSS OF LIVES.

A most awful and afflicting accident, and which has been attended by a vast loss of human life, occurred at this Theatre on Thursday. Our readers are aware that the house had been very lately rebuilt in a style of great elegance, and that the most active and judicious efforts were made to render it not inferior in attraction to some of greater pretension in other parts of the Town. The house was opened on Monday night last for the first time since its reconstruction, and was, from the commencement of the performance, filled to excess in every part. There appeared at that time no reason to doubt the solidity of the structure. But circumstances then occurred, and appearances were then observed, which, though unattended to at that time, have been, by the dreadful experience which has since been afforded, converted into presages of the terrible catastrophe which was impending. These apprehensions were realised in a manner, and to an extent truly awful. The company of actors having assembled at 11 o'clock, for the purpose of rehearsal, while the business was going forward on the stage, the roof of the Theatre fell in with a dreadful crash. The whole of the side of the Theatre which was in a line with Well-street, paralled to Wellclose-square, was completely and instantly demolished, and a number of persons of different ages and sexes, and professions, buried under the ruins. The real, actual, unquestionable destruction which has been the effect of this comprehensive ruin, is sufficiently grievous in itself, and requires, unhappily, no additional deepening from fiction.

The instant the roof fell in, the neighbourhood was in a state of indescribable consternation. The most dismal, and, in many instances, exaggerated reports were immediately circulated throughout the metropolis, created by the fears and surmises of those who were near the scene of the catastrophe.

Various accounts were stated as to the number of persons in the premises at the time; some giving the estimate at 170, and others at 100. It appears, however, that there were not near the latter quantity.

The proprietors of the St. Catharine's Dock, on being informed of the accident, with great humanity dispatched one hundred navigators to aid and assist in digging out the bodies of those who were buried under the ruins, and by their exertions they were able to extricate nearly fifty persons from the ruins; and though many of them were severely injured, yet the majority were soon able to walk, and those who could not were carried to their homes.

The body of Miss. Fearon, one of the actresses, when taken out of the ruins, was dreadfully mutilated. The head of the deceased was nearly divided, and the limbs nearly all broken.

The body of Ellis, one of the doorkeepers, was also crushed to pieces when discovered.

Of ten bodies taken to the watchhouse, eight of them have been removed in shells to their friends' houses. Several other bodies were removed direct from the ruins to their late residences. Jesse Miles, a carpenter, who was killed while at work in the shop of the theatre, was so dreadfully crushed, that his death must have been instantaneous.

FRIDAY.

The search for the bodies was continued without effect, until about half-past two o'clock when the body of Wm. Leader, one the carpenters, was discovered under the box entrance, where he had been engaged at the moment the roof fell. The body was immediately conveyed to the Court, but it was so dreadfully mutilated, that it was some time before it was recognised. A short time before this body was found, some of the labourers stated that they heard moans proceeding from a particular spot of the ruins, near to what was the orchestra. They directed their efforts to the removal of the mass of rubbish from the part, but without success. The moans, if they were such, were not again heard.

In the course of the day a variety of rumours were circulated, as to the probable existence of some of the performers under the ruins, particularly in that part where the Green-room was situate, which, it was said, was comparatively uninjured. This, however, arose rather from the hopes of the parties, than from any knowledge of the fact, for as far as could be judged from the appearance of the ruins, there did not seem the slightest probability that any of the unfortunate beings still under them could be living.